

รายงานรวมบทความวิจัย

สืบเนื่องจากกาประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ ๕ ประจำปี 2560

หัวข้อ “การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้สู่ยุคไทยแลนด์ 4.0”

30 เมษายน 2560

ณ อาคารหอประชุม มหาวิทยาลัยปทุมธานี

การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4 ประจำปี 2560

กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กลุ่มสาขาศึกษาศาสตร์

กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กลุ่มสาขาบริหารธุรกิจและการจัดการ

วันที่ 30 เมษายน 2560 ณ อาคารหอประชุม มหาวิทยาลัยปทุมธานี

จัดทำโดย

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ปีที่พิมพ์

เมษายน 2560

จำนวนพิมพ์

300 เล่ม

ที่ปรึกษา

ดร.ชนากานต์ ยืนยง

ผศ.ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด

ผศ.ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์

ผศ.ดร.โยธิน ศรีโสภา

ร.อ.ดร.อภิธีร์ ทรงบัณฑิตย์

ดร.ม.ล.ปริญญา จรุงญโรจน์

ดร.ชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง

พ.ท.ณัฐ เฟื่องแสง

ผศ.ดร.ไตรรัตน์ ยืนยง

รศ.ดร.วิภาส ทองสุทธิ

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สำนักงานวิจัยและพัฒนาการทางทหารกองทัพบก

วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

วิทยาลัยนครราชสีมา

คณะผู้จัดทำ

ผศ.ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร
ผศ.ดร.ไพลิน นุกุลกิจ
ผศ.ดร.จิราภรณ์ ชันทอง
ผศ.ดร.วรรณวิภา ไตลังคะ
วราภรณ์ บุญญจักร์
พรทิพย์ แสงจันทร์

รศ.ดร.กรรณิการ์ สุขเกษม
อาจารย์นิธิมา ยืนยง
ผศ.ดร.วิบูลย์ พุ่มพูลสวัสดิ์
ประทีนร์ ชันทอง
เบ็ญจวรรณ เขยชม
พรวิภา แก้วสุก

ออกแบบรูปเล่ม

ศักดิ์นรินทร์ เสือสิทธิ์

ฝ่ายส่งเสริมงานวิจัยและตำรา
มหาวิทยาลัยปทุมธานี

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์เทคโนโลยีปทุมธานี (พี-เทค)
130 หมู่ 4 ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
โทรศัพท์ 0-2979-5716

ผลงานฉบับเต็ม

www.ptu.ac.th/meetingindex.php

สารจากอธิการบดี มหาวิทยาลัยปทุมธานี

การประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติที่จัดขึ้นในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นช่องทางในการเผยแพร่ผลงานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ของคณาจารย์ นักวิชาการ นักศึกษา และบุคคลทั่วไปสู่สาธารณชน ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการนำพาประเทศ เข้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 ได้อย่างมั่นคง เข้มแข็ง และเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศ และประชาคมโลก

การส่งเสริมให้เกิดการสร้างชุมชนฐานความรู้ที่เกิดจากผลงานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ โดยเปิดโอกาสให้มีเวทีนำเสนอ เผยแพร่ แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และประสบการณ์ เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ และพัฒนาต่อยอดไปสู่การเพิ่มมูลค่าทางสังคมและเศรษฐกิจได้ นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริมให้บุคคลที่สนใจ ได้ตระหนักถึงบทบาทและความสำคัญของการสร้างผลงานทางวิชาการ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ จึงนับเป็นโอกาสอันดีที่มหาวิทยาลัยปทุมธานี และเครือข่ายความร่วมมือ ได้จัดโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4 ประจำปี 2560 ขึ้น โดยรูปแบบของการประชุมในครั้งนี้ นอกจากการนำเสนอผลงานวิจัยทั้งภาคบรรยายและภาคโปสเตอร์แล้ว ยังมีการบรรยายพิเศษ หัวข้อการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้สู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 ซึ่งเป็นหัวข้อเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน

ในนามของมหาวิทยาลัยปทุมธานี มีความยินดีและขอขอบคุณ คณะผู้จัดงานและคณะกรรมการเครือข่ายความร่วมมือทุกท่าน ที่ได้จัดการประชุมได้อย่างเรียบร้อยและสมบูรณ์ อันแสดงให้เห็นถึงศักยภาพและอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของโครงการความร่วมมือรวมทั้งการมีผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์กับชุมชนได้ในเชิงประจักษ์ ท้ายนี้ขออวยพรให้คณะผู้จัดงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ประสบแต่ความสุขความเจริญ หวังอย่างยิ่งว่าผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านจะได้รับความรู้และประโยชน์ ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง ประเทศชาติ และสังคมต่อไป

ดร.ชนากานต์ ยืนยง
อธิการบดี มหาวิทยาลัยปทุมธานี

คำนำ

มหาวิทยาลัยปทุมธานี ร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย (1) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (2) ภาควิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (3) คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (4) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม (5) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง (6) ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (7) วิทยาลัย นอร์ทเทิร์น (8) วิทยาลัยนครราชสีมา (9) สำนักงานวิจัยและพัฒนาการทางทหารกองทัพบก ได้จัดการประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4 ประจำปี 2560 ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการ งานวิจัย และงานสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้คณาจารย์ นักวิจัย คณาจารย์ และนักศึกษา ได้พบปะแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ที่ เกิดจากการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนเป็นเวทีให้กับนักวิจัยรุ่นใหม่ได้เผยแพร่ผลงานวิจัยและ งานสร้างสรรค์สู่สังคม นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและการสร้าง เครือข่ายระหว่างนักวิจัยและนักวิชาการ ในการสร้างสรรค์ผลงานที่มุ่งแก้ไขปัญหาและ ตอบสนองความต้องการของประเทศ ที่กำลังเกิดภาวะความขัดแย้งทางสังคม ภาวการณ์ ชะลอตัวทางเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง โดยมีรายละเอียดผลงานดัง ปรากฏในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติฉบับนี้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม สาขาหลัก คือ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาศึกษาศาสตร์ กลุ่มสาขา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาบริหารธุรกิจและการจัดการ

ท้ายนี้คณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุม ขอขอบคุณเครือข่ายความร่วมมือ ทางวิชาการ คณะที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งภายในและภายนอก ที่ได้ให้เกียรติและเสียสละ เวลาอันมีค่า ร่วมพิจารณาประเมินผลงาน ขอขอบคุณวิทยากรผู้ดำเนินรายการประจำห้อง และ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ทำให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยดี หวังอย่างยิ่งว่าองค์ความรู้จากการ ประชุมวิชาการในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้นำเสนอผลงาน ชุมชน สังคม และ ประเทศชาติสืบไป

คณะกรรมการดำเนินงาน

สารบัญ

	หน้า
การออกแบบแอปพลิเคชันแชร์รูปภาพเพื่อการสื่อสารการตลาด กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ชุมชนสเปรย์น้ำสัปดาห์นาง สุปราณี ทัพมงคล	1305
พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการ พุทธอุทยานเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ธีรภัทร ดีเอม	1315 -1326
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครอง ในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนนานาชาติอเมริกันแปซิฟิก ปาณิกา กาญจนหงส์	1327
ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้บริการกับกลยุทธ์ทางการตลาดของ ตู้เติมเงินโทรศัพท์มือถือออนไลน์ในเขตอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี นิตยา พาขุนทด	1340
กลยุทธ์การสร้างภาพลักษณ์ของธุรกิจรถยนต์ในประเทศไทย รองศาสตราจารย์ ดร.ธนากร ธนาธารชูโชติ	1355
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่ส่งผลต่อความจงรักภักดีในตรา สินค้ารถยนต์ดีเซลเล็กอเนกประสงค์ของเกษตรกร ในจังหวัดกำแพงเพชร สุนทร สีนทรัพย์	1369

**พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการ
พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์**

**Behavior and Satisfaction of Tourist with Towards Management for
Phetchabura Buddhist Park, Phetchabun**

ธีรภัทร ดีเฒ่า¹

¹ ธีรภัทร ดีเฒ่า หน่วยงานที่สังกัด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ที่อยู่ 83 หมู่ที่ 11 ถนนสระบุรี-หล่มสักตำบลสะเตียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

เบอร์โทรศัพท์ 056-717134 ต่อ 1209

มือถือ 08-7120-3465E-mail : tity_pim@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมพุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ และเพื่อศึกษาพฤติกรรมโดยรวมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมพุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากจำนวน 450 ตัวอย่าง ข้อมูลได้รับการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยใช้สถิติร้อยละค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อทราบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมพุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ สามารถสรุปได้ดังนี้

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการ พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ขึ้นอยู่กับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 450 คนซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 10 ถึง 20 ปีมีสัญชาติไทย อาชีพนักเรียนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีภูมิลำเนาอยู่ทางภาคเหนือ
2. ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาเที่ยวชมอุทยานพุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ ส่วนใหญ่มานมัสการพระพุทธมหาธรรมราชา ใช้การเดินทางโดยรถยนต์ มีสมาชิกเดินทางประมาณสองถึงห้าคน และใช้เวลาเดินทางประมาณ 30 นาที ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่เกิน 100 บาท ซึ่งได้รับคำแนะนำโดยจากเพื่อนและคนในครอบครัว
3. ขึ้นอยู่กับการสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ นักท่องเที่ยวต่างพอใจมาก เข้าถึงสถานที่ต่างๆได้ง่าย สามารถเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้สะดวก และมีเจ้าหน้าที่คอยอำนวยความสะดวก
4. จากการศึกษาความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีความพึงพอใจเป็นอย่างมาก ในการบริหารจัดการให้มีการแต่งกายที่สุภาพในการเที่ยวชมพุทธอุทยานเพชรบุระ มีการ

วางแผนในการจัดสวนสาธารณะและ ภูมิทัศน์ใน พุทธอุทยานเพชรบูรณ์ ได้อย่างสวยงาม และมีเจ้าหน้าที่พร้อมให้บริการ

คำสำคัญ: พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว พุทธอุทยานเพชรบูรณ์

Abstract

The purpose of this research was to investigate the personal characteristics that affect the behavior of tourists visiting Phetchabura Buddhist Park, Phetchabun and to study the overall behavior and satisfaction of visitors Phetchabura Buddhist Park, Phetchabun. By collecting data the researcher's questionnaire was constructed from 450 samples. The data was analyzed by computer program. The percentage, mean, standard deviation, were used to determine the level of satisfaction of visitors Phetchabura Buddhist Park, Phetchabun can be summarized as follows.

Researcher summarizes research findings Behavior and satisfaction of tourists towards management Phetchabura Buddhist Park, Phetchabun. The details are as follows

1. Based on general information of the respondents. 450 persons, most of whom are between the ages of 10 and 20, are of Thai nationality. Occupation of students with income below 5,000 baht is domiciled in the north.

2. Depending on the tourist behavior of tourists. It was found that most tourists who visit the Phetchabura Park, Phetchabun mostly worship the Buddha. Travel by car there are about two to five members. It takes about 30 minutes to travel up to 100 baht, guided by friends and family.

3. Depending on the satisfaction survey of tourists visiting. Phetchabura Buddhist Park, Phetchabun tourists are very satisfied. Easy access to various places can visit Phetchabura Buddhist Park, Phetchabun has convenient and convenient staff.

4. Based on the study of management opinion. Phetchabura Buddhist Park, Phetchabun very satisfied. To manage Have a polite dress to visit Phetchabura Buddhist Park. Plan are in place for landscaping and parks in Phetchabura Buddhist Park beautifully decorated and well-equipped staff.

Keywords: Behavior of tourist, Satisfaction of tourist, Phetchabura Buddhist Park

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญของหลายๆประเทศ และมีการเติบโตขึ้นอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง มีการจัดการที่เป็นระบบมากขึ้นและพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่อันเป็นผลมาจากความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางด้านเทคโนโลยีด้านคมนาคมและโทรคมนาคม ยังรวมไปถึงการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ความสะดวกและรวดเร็วในการเดินทาง ซึ่งมีผลให้การท่องเที่ยวขยายตัวมากขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ทั้งทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลาย แหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ล้วนแต่มีความงดงาม ทำให้มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงมีบทบาทช่วยให้เกิดความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพราะนอกจากจะสามารถนำรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมากแล้ว ยังมีส่วนช่วยในการสร้างงานและช่วยกระจายความเจริญออกไปสู่ภูมิภาคได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

โดยประเทศไทยเป็นประเทศที่มีอารยธรรมประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ยาวนาน ทำให้ประเทศไทยมีแหล่งประวัติศาสตร์จำนวนมาก กระจายอยู่ตามภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย และมีความเป็นเอกลักษณ์ ทางสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมเฉพาะในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งเป็นจุดดึงดูดสำคัญของการท่องเที่ยวในประเทศ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น ได้มีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก รองรับกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จนบางครั้งได้สร้างผลกระทบทางด้านลบ ให้เกิดขึ้นอย่างไม่ทันตั้งตัว ส่งผลให้ระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหรือเสื่อมโทรมลง อาจเป็นเพราะขาดการวางแผนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเชิงอนุรักษ์ประกอบกับพฤติกรรมที่ขาดจิตสำนึกของนักท่องเที่ยว ที่ทำให้เกิดการทำลายคุณค่าของทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว อีกทั้งเป็นตัวเร่งให้แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ขาดความนิยมลงอย่างรวดเร็วในหลายๆ ด้าน เช่น ระบบนิเวศ การรักษาสภาพแวดล้อมการบริหารจัดการไม่ทั่วถึง เจ้าหน้าที่ดูแลให้คำแนะนำข้อมูลและบริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างไม่เพียงพอ หรือจัดสรรที่จอดรถให้แก่แก่นักท่องเที่ยวไม่สะดวกสบาย นอกจากนี้การเคลื่อนงบประมาณในการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งยังเป็นปัญหาสืบเนื่องที่รอการแก้ไข จากปัญหาที่กล่าวมานั้น หากขาดการจัดการที่ดีอาจทำให้สถานที่ท่องเที่ยวและสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเกิดความเสื่อมโทรมได้ ซึ่งอาจจะยากต่อการฟื้นฟูแก้ไขให้กลับคืนสู่สภาพเดิม และส่งผลกระทบทางลบต่อการท่องเที่ยวในที่สุด

การท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานจะต้องประกอบด้วย มีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามตระการตา ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงาม ดำรงเอกลักษณ์ของไทย สิ่งแวดล้อมปลอดภัย มีความปลอดภัยจากอาชญากรรม มีระบบสาธารณสุขปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก มีการคมนาคมที่ติดต่อถึงกันได้ทุกระบบ และความพร้อมที่จะให้บริการในมาตรฐานสากล และมีส่วนร่วมอย่างสูงสุด การบำรุงรักษาพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ต้องสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืนและจะต้องพัฒนาไปพร้อมกับทรัพยากรทางธรรมชาติและทรัพยากรทางวัฒนธรรม (วรรณภา วงษ์วานิช 2539 : 2)

จังหวัดเพชรบูรณ์ตั้งอยู่ในภาคเหนือตอนล่าง สภาพแวดล้อมด้วยพื้นที่ป่าเขาเขียวขจี ภูมิประเทศมีทัศนียภาพสวยงาม ตัวเมืองตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 346 กิโลเมตร อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย 114 เมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ลุ่มแบบท้องกระทะ พื้นที่ของจังหวัดมีลักษณะลาดชันจากทิศเหนือไปใต้ ตอนเหนือเป็นทิวเขาสูง ตอนกลางเป็นที่ราบ ขนาบด้วยเทือกเขาเพชรบูรณ์ ทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก

มีแม่น้ำสำคัญไหลผ่านคือ แม่น้ำป่าสัก มีเนื้อที่ประมาณ 12,668,416 ตารางกิโลเมตร ด้านทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดเลย ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดลพบุรี ทิศตะวันออกติดต่อกับจังหวัดขอนแก่นและชัยภูมิ ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดพิษณุโลก นครสวรรค์ และพิจิตร แบ่งการปกครองออกเป็น 11 อำเภอ คือ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ อำเภอหล่มสัก อำเภอหล่มเก่า อำเภอเขาค้อ อำเภอน้ำหนาว อำเภอชนแดน อำเภอวังโป่ง อำเภอหนองไผ่ อำเภอเบิ่งสามพัน อำเภอวิเชียรบุรี และอำเภอศรีเทพ (ชุมชนก่อนเมืองศรีเทพ ,2534)

พุทธอุทยานเพชรบูรณ์ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดเพชรบูรณ์ มีลักษณะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนา เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจในมิติธรรมะของประชาชน โดยมีสถานที่ตั้งอยู่ ถนนทางหลวงหมายเลข 21 (ถนนสระบุรี-หล่มสัก) ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ พุทธอุทยานเพชรบูรณ์ มีเนื้อที่ 18 ไร่ 18 ตารางวา ด้านหลังมีสระน้ำขนาดใหญ่ 80 ไร่ เชื่อมโยงไปยังแม่น้ำป่าสักสายเก่า ซึ่งเป็นลำน้ำตามตำนานที่พอบองค์พระพุทธมหาธรรมราชาครั้งแรก และให้ใช้ชื่อว่า “พุทธอุทยานเพชรบูรณ์” โดยมีองค์พระพุทธมหาธรรมราชาองค์ใหญ่ประดิษฐานเป็นองค์พระประธาน ณ พุทธอุทยานเพชรบูรณ์ และให้ใช้นามองค์พระเป็นทางการว่า “พระพุทธมหาธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติฯ” เป็นพระพุทธรูปปางสมาธิ ศิลปะลพบุรีทรงเครื่อง มีพุทธลักษณะ พระพักตร์กว้าง พระโอษฐ์แบะ พระกรณยาวย่อยจรดพระอังสะ พระเศียรทรงภูษาเทริด หรือมีกะบังหน้า ทรงสร้อยพระศอพาหุรัด ทรงประคดเป็นลายสวยงามสาเหตุที่พระพุทธรูปองค์นี้มีนามว่า พระพุทธมหาธรรมราชา เนื่องจากพระวรกายสวมใส่เครื่องประดับของกษัตริย์นักรบสมัยโบราณชาวบ้านจึงพากันเรียกขานว่า “พระพุทธมหาธรรมราชา” ซึ่งประชาชนชาวจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้พร้อมใจกันจัดสร้างพระพุทธมหาธรรมราชาจำลององค์ใหญ่ หล่อด้วยทองเหลืองบริสุทธิ์ ขนาดหน้าตักกว้าง 11.984 เมตร เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ทรงเจริญพระชนมายุ 84 พรรษา ในปี พ.ศ.2554 มีความหมาย คือเลข 1 ตัวแรก หมายถึง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ทรงเป็นพระมหากษัตริย์เอก หนึ่งในดวงใจของชนชาวไทยทั้งประเทศ เลข 1 ตัวที่สอง หมายถึง พระพุทธมหาธรรมราชา ซึ่งมีเพียงองค์เดียวในโลก เป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองเพชรบูรณ์ เป็นองค์พระที่อัญเชิญมาประกอบพิธีอัญมรดกน้ำอันศักดิ์สิทธิ์ของเมืองเพชรบูรณ์ เลข 9 หมายถึง รัชการที่ 9 แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ เลข 84 หมายถึง สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ทรงมีพระชนมายุครบ 84 พรรษา พระพุทธมหาธรรมราชาองค์จำลององค์นี้เมื่อเสร็จสมบูรณ์ มีหน้าตักกว้าง 11.984 เมตร สูง 16.589 เมตร สูงจากพื้นดิน 35 เมตร และมีน้ำหนักกว่า 45 ตัน

นอกจากนั้นภายในบริเวณพุทธอุทยานเพชรบูรณ์ จะมีสถานปฏิบัติธรรม วิทยาลัยสงฆ์ ศูนย์เครือข่ายการท่องเที่ยวภายในและต่างประเทศ เกาะกลางน้ำ มีภูมิทัศน์ร่มรื่น และสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน อันจะเป็นพื้นที่สาธารณะสำหรับประชาชนและจุดท่องเที่ยวที่สวยงามและสมบูรณ์แบบ ส่วนการดูแลรักษาและบริหารกิจการต่าง ๆ ของพุทธอุทยานเพชรบูรณ์ และองค์พระพุทธมหาธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติ ฯ ก็เป็นหน้าที่ของมูลนิธิพระพุทธมหาธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติ ฯ องค์การสาธารณะกุศลที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นมา

ดังนั้นผู้ทำการศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อการบริหารจัดการ พุทธอุทยานเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ สามารถทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจ และสนใจที่จะ

กลับมาเยือน นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการบริหารจัดการของพุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ ให้มีประสิทธิภาพตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์

สมมติฐานในการวิจัย (ถ้ามี)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดสมมติฐานของนักท่องเที่ยว ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการเพชรบุระ แตกต่างกัน
2. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ แตกต่างกัน
3. พฤติกรรมที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ แตกต่างกัน
4. ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งหาข้อเท็จจริงและข้อสรุปเชิงปริมาณ เน้นการใช้ข้อมูลที่เป็นตัวเลขเป็นหลักฐานยืนยันความถูกต้องของข้อค้นพบ และสรุปต่างๆ มีการใช้เครื่องมือที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งได้เลือกใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยวิธีการดำเนินการวิจัยประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์

1.2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากไม่มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ ไว้อย่างชัดเจน ผู้ศึกษาจึงใช้สูตรของ คอซแรน (อกินันท์ จันตะนี, 2550, หน้า 25) ดังนี้

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{e^2}$$

n แทน จำนวนหรือขนาดตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณ

P แทน สัดส่วนของประชากรและโอกาสที่ได้จากประชากร (0.50)

e แทน ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ($e = 0.05$)

Z แทน ค่าที่ได้จากการเปิดตารางสถิติ Z โดยอาศัยค่าพื้นที่ $\frac{\alpha}{2}$ ได้จากค่าระดับความเชื่อมั่น ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.96

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{0.5(1-0.5)1.96^2}{0.05^2} \\ &= \frac{0.9604}{0.0025} \\ &= 384.16 \approx 400 \end{aligned}$$

1.3 การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ใช้ในการศึกษาใช้วิธีสุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวดังวิธี สุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากนักท่องเที่ยว 400 คน ที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ ให้ได้กลุ่มตัวอย่างจนครบจำนวน 384 คน แต่ได้เพิ่มความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างไปจนครบ 400 คน

อย่างไรก็ตามด้วยระยะเวลาในการทำการศึกษาอยู่ในช่วงมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชม พุทธอุทยาน เป็นจำนวนน้อย ทางผู้ศึกษาจึงขยายเวลาในการเก็บข้อมูลไปเรื่อยๆจนถึงช่วงมีนักท่องเที่ยวเข้ามาชม พุทธอุทยานเพชรบุระ มีจำนวนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้ที่ 450 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยผู้ศึกษาได้สร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลำดับขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด/ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่นักท่องเที่ยวและระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการ พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ และศึกษาปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจของประชาชน เป็นต้น

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามากำหนดให้เป็น “นิยามศัพท์เฉพาะ/ปฏิบัติการ” จากนั้น
ก็ร่างเป็นแบบสอบถามขึ้นมาให้เป็นไปตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ที่มีค่า 5 ระดับ

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งแล้วจึงนำเสนอคณะกรรมการระหว่าง
นำเสนอรายงานความก้าวหน้าของโครงการได้ตรวจรายละเอียดและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขในข้อความ
ที่ไม่สมบูรณ์ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยได้ค่า IOC
= 1 (เนื่องจากไม่มีการแก้ไขแบบสอบถาม)

2.4 ได้ปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญและคณะกรรมการแนะนำ พร้อมทั้งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ
ความเรียบร้อยอีกครั้งหนึ่งก่อนนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try-out) แบบสอบถามทดลอง เพื่อหาคุณภาพ
เครื่องมือก่อนที่จะนำเครื่องมือออกเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจริง

2.5 การนำแบบสอบถามไปทดลอง (Try-out) กับนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบูรณ์
จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้นักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อต้องการหาค่าสัมประสิทธิ์ความ
เชื่อมั่นของแบบสอบถาม (α -Coefficient) ของ (Cronbach) ครอนบาค โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7778
($\chi^2 = 0.7778$)

การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient)
ของครอนบาค (Cronbach, 1974, p. 161) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น

สำหรับการสร้างแบบสอบถามในครั้งนี้ ได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มี 8 ข้อ
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม มี 6 ข้อ
ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม
พุทธอุทยานเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มี 16 ข้อ ซึ่งมีลักษณะแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536, หน้า 156-157)

5 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

3 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

1 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ พุทธอุทยาน
เพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มี 13 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating
scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536, หน้า 156-157)

5 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยมาก

3 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยน้อย

1 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยน้อยที่สุด

สำหรับวัดคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาผลการตัดสินใจ ซึ่งมีสูตรที่ใช้ในการคำนวณและเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{ระดับค่าเฉลี่ย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8\end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.79 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.80-2.59 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.60-3.39 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.40-4.19 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.20-5.00 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยดำเนินการลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้ศึกษาอธิบายและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม และวิธีการเก็บข้อมูลแก่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคล ตลอดจนถึงการรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

ขั้นที่ 2 ผู้ศึกษานำแบบสอบถาม มาตรวจดูความสมบูรณ์ในแต่ละข้อ และนับจำนวนแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ถ้าพบว่า แบบสอบถามชุดใดผู้ตอบแบบสอบถามทำไม่ครบทุกข้อ ก็จะทำการเก็บเพิ่มเติม เมื่อได้ข้อมูลครบ 450 ชุดแล้ว ผู้ศึกษานำข้อมูลแบบสอบถามไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ใช้สถิติเพื่อวัดข้อมูล ได้แก่ สถิติความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้ (อภิรักษ์ จันตะนี, 2539, หน้า 185-200)

1. ค่าความถี่และค่าร้อยละ (Frequency and Percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล และตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์

2. ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง (Sample Mean) เพื่อใช้อธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ และตอนที่ 4 ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้อธิบายค่าของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี และตอนที่ 4 ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ พุทธอุทยานเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

4. การทดสอบสมมติฐานด้วย t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ และระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม และปัจจัยที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า 0.05 มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการแตกต่างกัน

5. การทดสอบสมมติฐานด้วย One way ANOVA: F-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับ ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ และระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม และปัจจัยที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี โดยได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งถ้าค่ามากกว่า 0.05 มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ ไม่แตกต่างกัน

6. การทดสอบความเป็นอิสระต่อกันระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับ พฤติกรรมที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ด้วย χ^2 : test of Independent โดยได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ถ้าผลการทดสอบมีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือ “ไม่เป็นอิสระต่อกัน” หมายความว่า สัมพันธ์กัน หรือ ส่งผลต่อกัน แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคล มีผลต่อ พฤติกรรมที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี แต่ถ้าผลการทดสอบ มีค่ามากกว่า 0.05 หรือ “เป็นอิสระต่อกัน” หมายความว่า ไม่สัมพันธ์กัน หรือ ไม่ส่งผลต่อกัน แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ไม่มีผลต่อ พฤติกรรมที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

7. การทดสอบความสัมพันธ์ (Correlation) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง “ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ พุทธอุทยานเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี กับ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี” ซึ่งเป็นการวัดความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็น กับ ระดับความพึงพอใจ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า 0.05 ไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่ถ้ามากกว่า 0.05 มีเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ (Correlation) ตามเกณฑ์ของ ดังนี้ (อกินันท์ จันตะณี, 2549, หน้า 7)

ซึ่งได้ใช้กับทิศทางบวก และทิศทางลบ ดังนี้

ค่าสหสัมพันธ์	0.01-0.20	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก
ค่าสหสัมพันธ์	0.21-0.40	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
ค่าสหสัมพันธ์	0.41-0.60	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
ค่าสหสัมพันธ์	0.61-0.75	มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง
ค่าสหสัมพันธ์	0.76-0.90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
ค่าสหสัมพันธ์	0.91-1.00	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก

ผลการวิจัย

1. จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 450 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง อายุระหว่าง 10 - 20 มีสัญชาติไทย สถานภาพ โสด ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี อาชีพนักเรียน นักศึกษามีรายได้ ต่ำกว่า 5000 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ
2. จากการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เข้าใช้บริการพุทธอุทยานเพชรบุระจังหวัดเพชรบูรณ์ มาเพื่อสักการะองค์พระพุทธมหาธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติฯ เดินทางโดยใช้รถยนต์ส่วนตัว มีสมาชิกที่เดินทางมาด้วย 2-5 คน และใช้เวลาประมาณ 30 นาที มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาเที่ยวชม จำนวนไม่เกิน 100 บาท ได้รับการแนะนำจากครอบครัว พามาเที่ยวและเพื่อน
3. จากการศึกษาด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวมีความพึงพอใจมาก สถานที่ตั้งเดินทางไปมาสะดวกคั่นทาง่าย ทำเลที่ตั้งสามารถเดินทางมาเที่ยวชมพุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้สะดวกรวดเร็ว และมีเจ้าหน้าที่ให้บริการและอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี
4. จากการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมมีความพึงพอใจมาก ต่อการบริหารจัดการ มีข้อกำหนดการแต่งกายให้สุภาพก่อนเข้าชม ภายในพุทธอุทยาน เพชรบุระ มีการวางแผนจัดภูมิทัศน์ในพุทธอุทยานเพชรบุระอย่างเหมาะสมและสวยงาม มีการจัดจำนวนเจ้าหน้าที่ให้บริการพอเพียงเหมาะสม

อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

อภิปรายผล

จากการศึกษา เรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการพุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีประเด็นอภิปรายผลดังนี้

1. จากผลการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการพุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาพรวมอยู่ระดับดีมาก ต่อสถานที่ตั้งเดินทางไปมาสะดวกคั่นทาง่าย ซึ่งสอดคล้องกับ พจนานุกรม (สวนศรี, 2546, หน้า 39) ที่ศึกษาทางหนึ่งในการออกแบบรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยว กล่าวถึงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเปรียบเสมือนคนนอก บางครั้งเราใช้คำว่า ผู้เยี่ยมชม (Visitor) บางครั้งเรายกย่องว่าเป็น แขก (Guest) ซึ่งไม่ได้มีความหมายหรือผูกพัน กับสถานที่ท่องเที่ยว พฤติกรรมของตนและการท่องเที่ยวก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือชุมชนท้องถิ่นอย่างไรนั้น นักท่องเที่ยวส่วนมากมักไม่ได้คำนึงถึง ใดๆก็ตามกระแสความตื่นตัวเรื่องสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อชุมชนท้องถิ่น ที่ไปเยือนรวมทั้งการเติบโตของข้อมูลข่าวสาร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ หรือแหล่งท่องเที่ยวในประเทศกำลังพัฒนาทำให้นักท่องเที่ยวปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเดินทาง จากการพึ่งพาบริษัทนำเที่ยวเพียงอย่างเดียวก็หันมาเดินทางด้วยตัวเองมากขึ้น หรือเลือก

บริษัทนำเที่ยวที่มีนโยบายที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและคนในท้องถิ่น สมคิด บางโม (2542, หน้า 61) ได้กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการจัดองค์การและการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เจริญผล สุวรรณโชติ (2544, หน้า 179) ได้กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการของสังคมอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้น กับกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่เขาาร่วมกัน เพื่อกระทำกิจกรรมอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายตามที่ได้ กำหนดไว้ การกระทำนั้นจะเป็นการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์การดำเนินการเพื่อให้คงอยู่ต่อไป การ กระตุ้นหรือการยั่วยุให้เกิดการกระทำการควบคุม และการกระทำที่ทำให้เกิดการรวมกันเข้าเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกันอย่างมีระบบแบบแผนทั้งในด้านของบุคคลและในด้านวัตถุ

2. จากผลการศึกษาด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัด เพชรบูรณ์ ภาพรวมมีความพึงพอใจดีมากโดยมีข้อกำหนดการแต่งกายให้สุภาพก่อนเข้าชมภายในพุทธอุทยาน เพชรบุระ ซึ่งสอดคล้องกับ ทศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้เพราะ ทั้งสองคำนี้จะ หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทศนคติ ด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจ นั้น และทศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพ ความไม่พึงพอใจนั่นเอง (Vroom, 1984, p. 328) ความพึงพอใจ เป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนที่เราสัมพันธ์กับระบบโลกทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่า ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกันเช่น ความรู้สึก ดี-เลว พอใจ-ไม่พอใจ สนใจ-ไม่สนใจ เป็น ต้น (วิมลสิทธิ์ ทรยางกูร, 2543, หน้า 74) ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในเชิง ประเมินค่า ซึ่งจะเห็นได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจนี้ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับทศนคติอย่างแยกกันไม่ออก ดังนั้น ความพึงพอใจจึงเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทศนคติ ซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไป ก็ได้ กล่าวโดยสรุปแล้ว ความพึงพอใจเป็นเพียงปฏิกริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น ที่แสดงผลออกมา ในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน โดยบ่งบอกถึงทิศทางของผลการประเมินว่า เป็นใน ลักษณะทิศทางบวก หรือทิศทางลบ หรือไม่มีปฏิกริยา คือ เฉย ๆ ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนั้นก็ได้

ข้อเสนอแนะการศึกษาไปใช้

1. ผลจากการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัด เพชรบูรณ์ ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เหมาะสมเพื่อปรับสถานที่ท่องเที่ยวให้ เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัยรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

2. จากการศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชม พุทธอุทยานเพชร บุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ ข้อมูลทั้งหมดนี้สามารถเป็นแนวทางเพื่อให้กับหน่วยงานที่จะปรับปรุงสถานที่และปรับปรุง การให้บริการของพนักงาน รวมถึงระบบการบริหารจัดการเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยในการสนับสนุนการตัดสินใจ ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้ประชาชนมาพุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยอาจนำข้อมูลเบื้องต้นจากการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลประกอบในการศึกษาครั้งต่อไป

2. ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการมุ่งเน้นเฉพาะนักท่องเที่ยวที่เข้าชมพุทธอุทยานเพชรบุระ จังหวัดเพชรบูรณ์ เท่านั้น ดังนั้นการทำวิจัยในครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติม ในขอบเขตพื้นที่และสถานที่ท่องเที่ยวโดยรอบเพื่อนำมาเปรียบเทียบ เพื่อปรับ กลยุทธ์ในการต้อนรับการเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

- เจริญผล สุวรรณโชติ. (2544). *ทฤษฎีการบริหาร*. กรุงเทพฯ: ทิซซิ่งเอ็ดท.
- พจนา สวนศรี. (2546). *คู่มือการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน*. กรุงเทพฯ: โครงการท่องเที่ยวเพื่อชีวิตและ
ธรรมชาติ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ.
- วรรณมา วงษ์วานิช. (2539). *ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วิชัย ตันกิตติกร. (2534). *ชุมชนก่อนเมืองศรีเทพ*. กรุงเทพฯ: พีวเจอร์เพรส
- วิมลสิทธิ์ ทรายงกูร. (2543). *พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม: มูลฐานทางพฤติกรรมเพื่อการออกแบบและ
วางแผน*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิตสาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สมคิด บางโม. (2542). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อภิรักษ์ จันทะนี. (2539). *เศรษฐศาสตร์ทั่วไป*. กรุงเทพฯ: โอ. เอส. พรินติ้ง. เฮาส์
- _____. (2549). *การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับวิทยานิพนธ์ทางธุรกิจ*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- _____. (2550). *การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับวิทยานิพนธ์ทางธุรกิจ*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- Cronbach Lee Joseph. (1974). *Essentials of Psychological testing*. New York : Harper and Row.
p. 161.
- Vroom, V. H. (1984). *Work and Motivation*. Malabo. FL: Robert E. Krieger.

